

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 07. do 13. studenog 2022.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
07.11.	Engelbert Ponedjeljak	07:30	+ Branko Samardžija; za sve sestre KKK-e
08.11.	Bl. Gracija Kotorski Utorak	18:00	+ Mirko, Milivoj i Marija Žganec; za blagoslov ob. i rođenje djeteta; Ivan, Dragica i Marijan Fundurulić; Ljubica, Ana i Karlo Fundurulić; Tomo Bijelić; Željko Baburić
09.11.	Vitimir, Vito Srijeda	07:30	+ pater Juraj Domšić, č. s. Paulina Piplica Ivanković; Zlatko Stipetić
10.11.	Sv. Leon Veliki, papa Četvrtak	07:30	+ ob. Asić, Tomašević, Salaić, Greguranić, Perković; za rodbinu sestara KKK-e
11.11.	Sv. Martin, biskup Petak	18:00	+ ob. Miljenović; na nakanu za obitelj i sve pokojne
12.11.	Sv. Jozafat Subota	07:30 11:00	+ za sve dobročinitelje sestara KKK-e + krštenje Mirta Filipčić
13.11.	33. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 11:30 18:00	+ Aurel, Rozalija i Josip Del Toso; Karlo, Anka, Antun i Agata Pucarević; Mile i ob. Stipetić; Ivan, Marija i ob. Cindrić + <i>pro populo; ob. Rožić, Juraj i Marica, Ana i Ante Novak; Anton, Ankica i ob. Delač</i> - krštenje: Nik i Denis Cindrić + Željko Biličić

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
TRIDESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU
06.11.2022. - GODINA X., BR. 12**

»Bog nije Bog mrtvih, nego živih.«

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Pristupe neki od saduceja koji niječu uskrsnuće i upitaše Isusa: »Učitelju! Mojsije nam napisa: Umre li bez djece čiji brat koji imaše ženu, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece. Drugi uze njegovu ženu, onda treći; i tako redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. Naposljetku umrije i žena. Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica su je imala za ženu.« Reče im Isus: »Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No oni koji se nadoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća.« »A da mrtvi ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim. A nije on Bog mrtvih, nego živih. Tà svi njemu žive!«

Riječ Gospodnja. (Lk 20, 27-38)

Misli za današnje evanđelje

Uskrsnuće – ludost ili stvarnost?

Crkvena se godina bliži kraju. Zato nam i misna čitanja danas govore o našem ljudskom završetku. Nakon kraja dolazi beskraj, nakon smrtnosti dolazi besmrtnost. Snagom te vjere kršćanin podnosi sve poteškoće života, ublažava strah od smrti, ostaje Bogu vjeran i onda kada ga nasilnici žele otrgnuti od njegove vjere i njegova Boga. Divan primjer vjernosti Bogu ostaviše nam braća Makabejci iz današnjeg prvog čitanja. Ima nešto važnije nego je naš život – to je Onaj tko nam je taj život dao, naš Stvoritelj i Bog. On koji nam je život dao ne dopušta da taj život bude uništen nego umjesto smrtnoga i promjenljivoga daruje nam besmrtni i vječni. Tako nas je Isus učio, to je potvrdio uskrsenjem prijatelja Lazara, Jairove kćeri i sina one udovice, ali na poseban način potvrdio je to svojim slavnim Uskrsnućem. Zato mi vjernici ne zaobilazimo temu smrti, kako to čine mnogi naši suvremenici, ali u njoj i ne ostajemo – ona je za nas vjernike samo prijelaz, konačni odlazak nebeskomu Ocu. Neka nam ovo bogoslužje učvrsti tu vjeru. Otvorimo svoje uši Božjoj riječi, otvorimo svoje srce

Bogu iskrenim kajanjem, da bismo dostojno i plodonosno slavili ovo sveto misno slavlje za sve žive i preminule.

1. *Koliko u životu prepoznajemo da sve ima svoj kraj, pa tako i život...*
2. *Biti kršćanin znači gledati s vjerom PRIJEKO na drugu stranu....*

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Župna kateheza za prvopričesnike biti po sljedećem rasporedu: **A smjena SRIJEDA:** 9-10 sati; 16-17 sati; **B smjena PONEDELUK:** 09-10 sati; 16-17 sati. Č. sestra Antonija vodi župnu katehezu za prvopričesnike.
- Zaručnički tečaj u našem Karlovačkom dekanatu održava se od **7. do 10. studenoga 2022.** u 19.30 sati u našoj župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Novome Centru.
- Naši dragi krizmanici hodočaste u subotu, 12.11.2022. u Istru pod nazivom : Stopama blaženog Miroslava Bulešića. Polazak je ujutro u 6:30 sati ispred župne crkve. Radujemo se našem zajedničkom putovanju na osobnu izgradnju svih zajedno.
- Na malonogometnom Turniru krizmanika karlovačkog dekanata koji je održan 31.10.2022. u dvorani OŠ Dubovac, naši dečki bili su drugi pa im od srca čestitamo i ponosimo se s njima. Za najboljeg igrača turnira proglašen je Ivan Raguž. Posebna zahvala i veliko hvala, gosp. Mile Žaja napravio je i darovao pehare za tu prigodu.
- U petak, 11.11.2022. susret mladih obitelji na inicijativu njih samih u 19 sati u pastoralnom centru.
- Za misije na Misijsku Nedjelju prikupilo se : 16.160,00 kn. Hvala svima od srca.

Blaženi Gracija iz Mula, brat, augustinac, pustinjač

U malome selu Mulo, u Boki Kotorskoj, rođeno je dijete, kome na krštenju nadjenuše ime Gracija (milost), kao da htjedoše tim imenom označiti cijeli kasniji život ribara i mornara, redovnika i sveca. Kao dijete siromašne ribarske obitelji prvu je mladost proživio na moru kao ribar i težak na škrotoj zemlji. Uskoro je postao mornar i na jednom od svojih putovanja po Jadranskom moru od svog rodnog mjesta do Venecije tražio je ne samo materijalnu dobit nego i duhovna dobra. Tako je jednom 1468. godine slušao nadahnutoga propovjednika Bl. Šimuna iz Camerina, augustinca, glasovitoga pučkoga misionara onoga doba. Riječ bl. Šimuna bila je kao sjeme zasijano u Gracijino srce, koje je uskoro donijelo plod. Gracija je, naime, odlučio napustiti dotadašnji način života i potpuno se posvetiti Bogu. Pokucio je na

vrata samostana augustinaca i počeo živjeti kao samostanac u siromašnom samostanu na brdu Ortone, nedaleko Padove. Nakon 15 godina pokorničkog života iz Ortone dolazi u samostan na otočiću sv. Kristofora u Veneciji. Tamo je proveo posljednje godine svoga života i sveto preminuo u 70. godini. Tijelo mu je bilo najprije pokopano u zajednički grob, a nakon kratkog vremena položeno je u novi mramorni sarkofag i bilo izloženo štovanju vjernika. Mnogi su tvrdili da su dobili brojne milosti po njegovu zagovoru. Nakon pada Napoleona pustinjaci sv. Augustina napustili su otočić sv. Kristofora i tijelo bl. Gracije darovali njegovu rodnom mjestu. Tako je nakon 250 godina u velikome narodnom slavlju lađa vratila u rodno selo najvećeg sina toga primorskog mjestanca. Papa Leon XIII. odobrio je trajno štovanje skromnog redovnika i Graciju 1889. g. proglasio blaženim. Gracija je bio čovjek skromnog podrijetla (težak i ribar). Zaputio se u veliki svijet kao mornar. Kad se odlučio za redovnički život, nije se htio baviti knjigom i postati svećenik, nego je živio kao skromni redovnički brat. Rad u sakristiji, samostanu i samostanskom vrtu Gracija je posvećivao predanom ljubavlju i žrtvom. Osobito je gajio pobožnost prema Kristu nazočnom u presvetoj Euharistiji. Za vrijeme mise uranjao bi u euharistijski misterij, hranio se Kristovim tijelom u sv. pričesti i u slobodno vrijeme sate i sate provodio u klanjanju Presvetom Oltarskom Sakramentu. Bio je euharistijska duša. A isticao se je i u djetinje iskrenoj pobožnosti prema Mariji. Posebno su mu bili na srcu siromasi i prosjaci, koji su dolazili na samostanska vrata. Nikoga nije odbio. Svakom je pružio "koricu kruha" i riječ utjehe, koja im je često više značila nego materijalni dar. Blaženi Gracija nije uzimao nikakvu hranu prije podne, nikada nije jeo mesa ni mlijeka. Nosio je pokornički pojas i bičevao se. Njegova je ćelija bila najmanja u samostanu i sav namještaj bio je: Raspelo, slika Majke Božje i drvena Krunica iznad ubogog ležaja od dasaka, gdje je mjesto jastuka služio kamen za uzglavlje. Nikad se nije približavao peći da se ogrije. Po slici Majke Božje i Krunici jasno je da je imao sinovsku pobožnost prema Majci Božjoj koja ga je vodila do žarke ljubavi prema Euharistiji. Veoma je volio posluživati kod Svete Mise. Ali poslovi nisu dopuštali Blaženom Graciji da služi kod svih Svetih Misa. Isus je nagradio i čudom njegovu euharistijsku pobožnost. Dok je jednom, a možda i više puta, u vrtu prekopavao zemlju – Gospodin mu je učinio da su se rastvorili zidovi crkve samo da bi on mogao klečeći raširenih ruku vidljivo pratiti čin Pretvorbe sa podizanjem. Mnoge slike ovjekovječile su taj prizor. Preminuo je 9.11.1508. Pokopan je u zajednički grob braće. No radi glasa svetosti su iskopali njegovo tijelo i ustanovili da je neraspadnuto i širilo je ugodni miris. Relikvije su zatim stavljene u mramorni sarkofag te vjernicima izložene na štovanje. Po njegovu zagovoru dogodila su se brojna milosna i čudesna uslišanja. Tijelo mu je preneseno u rodnu Mulo, gdje se i danas časti. Štovanje puka službeno je potvrdio Lav XIII. 6. lipnja 1889.